

2015 ലെ കവിതയ്ക്കുള്ള ലാന അവാർഡ് നേടിയ ഡോക്ടർ ജോയ് ടി കുഞ്ഞാപ്പുവിന്റെ “അക്ഷരത്താഴിന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ട ചാവികൾ” എന്ന കവിതാസമാഹാരത്തെ കുറിച്ച് 2012ൽ ഇ മലയാളിയിൽ വന്ന നിരൂപണം പുനഃപ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു.

താക്കോലുകൾ തേടി

((നിരൂപണം: അക്ഷരത്താഴിന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ട ചാവികൾ -ഡോക്ടർ ജോയ് ടി. കുഞ്ഞാപ്പു, Ph.D,D.Sc)

സുധീർ പണിക്കറിയിൽ

Dr. Joy T. Kunjappu, P.h.d, D.Sc

കൊണ്ടാണി പരിഭ്രമം. ഒരാവർത്തി ഞാനത് വായിച്ച് കഴിഞ്ഞു. അറുപത്തിയേഴ് കവിതകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഈ കവിതാസമാഹാരത്തെപ്പറ്റി കവി പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള

അക്ഷരത്താഴിന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ട ചാവികൾ

(തിരഞ്ഞെടുത്ത കവിതകൾ)

ആധുനിക കവിതകൾ എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ പലരുടേയും ധാരണ വായിച്ചാൽ ആർക്കും മനസ്സിലാകാത്തത് എന്നാണു. എന്നെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഞാൻ അത്തരം കവിതകളെ എനിക്ക് മനസ്സിലാകാത്തത് എന്ന് കരുതുന്നു. ഡോക്ടർ ജോയ് ടി. കുഞ്ഞാപ്പുവിന്റെ “അക്ഷരത്താഴിന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ട ചാവികൾ” എന്ന പുതിയ കവിതാ സമാഹാരത്തിന്റെ ഒരു കോപ്പി എന്റെ മുന്നിലിരുന്നു എന്നെ പേടിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. കവിതകൾ ആധുനിക സ്വഭാവമുള്ളവയാണു, അതു

അഭിപ്രായത്തിന്റെ ബലത്തിലാണു ഞാൻ കവിതകളെ സമീപിക്കുകയും എന്റേതായ ഒരു നിഗമനത്തിൽ എത്തുകയും ചെയ്യുന്നത്. കവി എഴുതുന്നു. കവിതകളിലെ പ്രധാന ആശയങ്ങൾ സ്പഷ്ടീകരിക്കുന്ന രൂപഭാവതലങ്ങൾ ഇവയെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നു. വ്യക്തിഗതം, സാമൂഹ്യവിമർശനം, പൊതുത്വം, സ്വദർശനം, സ്വവ്യാഖ്യാനം,

സഹാനുഭൂതി, കവിതയും എഴുത്തും, മേജിക്കൽ റിയലിസം , കാൽപ്പനിക സ്വപ്നം, സറിയലിസം, ശുദ്ധനർമ്മം, ഗ്രാഹുതുരത്വം, തർജ്ജമ, ശാസ്ത്രബോധം, അന്യവൽക്കരണം, ഇഷ്ടാഭംഗം, ശുഭാപതി വിശ്വാസം, സംഗീതം. കവിയുടെ ഈ പ്രസ്താവന നിരൂപകനു വളരെ സഹായകമാകുന്നു എന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. മേൽപറഞ്ഞ വകതിരിവുകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ കവിതകളുടെ ദുർഗ്രഹത വിട്ടുമാറുകയും കൂടുതൽ ആസ്വാദകരമാകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

ആധുനിക കവിതകൾ എന്ന് വായനകാർ വേർതിരിച്ച് കാണുന്ന കവിതകളിൽ കവികൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ആശയം അവരുടെ അനുഭവമണ്ഡലങ്ങളിൽ നിന്നു ആർജ്ജിച്ചെടുക്കുന്നവയാണ്. കാൽപ്പനികത ഒരു ചോക്ലേറ്റ് പോലെ വായനക്കാരന്റെ വായിൽ അലിയുമ്പോൾ ആധുനിക കവിത അങ്ങനെ ഒരു സുഖം തരുന്നില്ല. അതായത് എല്ലാവർക്കും അതു സുഗ്രഹമാകണമെന്നില്ല. (exoteric) അതിനു കാരണം ആധുനിക കവിതപ്രസ്ഥാനത്തിലെ കവിയുടെ അനുഭവമണ്ഡലങ്ങളുമായുള്ള വായനക്കാരന്റെ അപരിചിതത്വമാണ്. തന്മൂലം കവിയുടെ സങ്കല്പങ്ങൾക്കൊപ്പം വായനക്കാരനു ഉയരാൻ കഴിയാതെ കവിതയുടെ പൊരുൾ മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമകുന്നു. ജീവിതത്തിൽ പലപ്പോഴും സന്തോഷം തരുന്നത് ഒർക്കലും സംഭവിക്കില്ലെന്നു നമുക്ക് ബോധ്യമുള്ള ഒരു കാര്യത്തിൽ ശുഭാപ്തി വിശ്വാസമർപ്പിക്കുന്നതിലാണു. ഇതു വളരെ വിചിത്രമായി തോന്നാം. പക്ഷെ മനുഷ്യ മനസ്സിന്റെ പ്രത്യേകതയാണത്. അതു കൊണ്ടാണു നമ്മൾ നിരന്തരം കബളിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. പൊള്ളുമെന്നു അറിഞ്ഞിട്ട് തന്നെ അഗ്നിയെ തൊടാൻ പോകുന്നത്. ആധുനിക കവിതകളിൽ കാണുന്ന ഒരു പ്രവണത അല്ലെങ്കിൽ പ്രത്യേകത ഭാവന ചിലപ്പോൾ ബുദ്ധിയുടെ വരുതിക്കുള്ളിൽ കയറി ഒരു മായിക യാഥാർത്ഥ്യം പ്രാപിക്കുന്നു എന്നാണു. പലപ്പോഴും ആ മായാ യവനിക നീക്കാതെ നമ്മൾക്ക് അരങ്ങിൽ നടക്കുന്നത് എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കുകയില്ല. ഡോക്ടർ കുഞ്ഞാപ്പുവിന്റെ കവിതകൾക്കുള്ള വിശേഷത അത് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വളരെ ലളിതവും, വർണ്ണാനുപരിതവുമാണെന്നു തോന്നുന്നുവെന്നാണു. വായനക്കാരന്റെ അറിവും, കവിതാപരിചയവും വായന ഹ്രദയവും കൂടുതൽ ആസ്വാദകരവുമാക്കുന്നു.

സ്വദർശനം, സ്വവ്യാഖ്യാനം, തർജ്ജമ, കുറുങ്കവനം സംഗീതം എന്നീ വിഭാഗങ്ങളിൽ പെടുത്താവുന്ന കവിതകളാണു ടിപ്പണിക്കവിത, തർജ്ജമക്കവിത, പരാജയം, എന്റെ മുഖം, പെണ്ണു, വെപ്പാട്ടി, ബ്രഹ്മചാരിയുടെ മൗനഗീതം, ഗൈഡ്, മുതലായവ. ഫ്രഞ്ച് കവിയും, നോവലിസ്റ്റുമായ അപ്പോലിനിയരുടെ കവിതയുടെ പരിഭാഷയാണു ” തർജ്ജമക്കവിത. സറിയലിസത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവായ അപ്പോലിനിയർ കവിതയിൽ വിവരിക്കുന്ന ബിംബങ്ങളുടെ ആക്രൂതിയിൽ എഴുതുന്നതും പതിവാക്കിയിരുന്നു. ഇവിടെ ഹ്രദയത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത്കൊണ്ടു അക്ഷരങ്ങൾ ഹ്രദയാക്രൂതിയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. മൂലക്രൂതിയിൽ നാളം എന്നു (Flame) മാത്രമേയുള്ളു പക്ഷെ ഡോക്ടർ കുഞ്ഞാപ്പു അതു മെഴുകുതിരിനാളം എന്നു പരിഭാഷ ചെയ്തീട്ടുള്ളത് വളരെ ഉചിതവും ശരിയുമാണു. കാരണം ഈ വരികൾ അപ്പോലിനിയരുടെ ശവകുടീരത്തിലെ സ്തരണ കുറിപ്പാണു. തല കീഴായി

പിടിക്കുന്ന മെഴുകുതിരികൾ അൽപ്പ സമയം കഴിഞ്ഞാൽ ഓക്സിജൻ കിട്ടാത്തത് മൂലം കെട്ടുപോകുന്നു. ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞ് മണ്ണിനടിയിൽ വിശ്രമിക്കുന്ന അപ്പോലിനിയരുടെ ഹൃദയ മിടിപ്പും മരണത്തോടെ നിന്നുപോയി.

കർണ്ണാടക സംഗീതത്തിലെ “യതി”യോട് കടപ്പാട് രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് വിരചിച്ച ടിപ്പണികവിത വായനക്കാരുടെ കൗതുകവും ജിജ്ഞാസയും വളർത്തുന്നതാണു. സ്വരങ്ങളുടെ അല്ലെങ്കിൽ ശബ്ദങ്ങളുടെ വ്യത്യസ്തമായ സഞ്ചയങ്ങളെ സംയോഗിപ്പിക്കുമ്പോൾ സംഗീതത്തിനു മനോഹരമായ ഒരു രൂപം ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ കവിതയിൽ അക്ഷരങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ച് - ആദ്യം തുടങ്ങുന്ന അക്ഷരം പിന്നെ പറയുന്ന വാക്കുകളുടെ അവസാനവും, രണ്ടാമത്തെ വാക്കിന്റെ ആദ്യത്തെ അക്ഷരം മൂന്നാമത്തേയും നാലാമത്തേയും വാക്കിന്റെ അവസാനത്തിനു മുമ്പു വരുന്നുണ്ട്. അതേ സമയം ആ അക്ഷരവും, വാക്കും പിന്നെ വാക്കുകളും ഒരു ആശയത്തിന്റെ ദർശനം പകരുന്നു. സംഗീതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കവിയുടെ അഗാധ ജ്ഞാനമായിരിക്കും ഈ കുറുകുവിതയുടെ പിറവിക്ക് പിന്നിൽ.

മനുഷ്യൻ ഉറങ്ങുന്ന സമയത്താണു അവന്റെ യഥാർത്ഥ പ്രകൃതം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്. പക്ഷെ അതാരും കാണുന്നില്ല. ഉണരുമ്പോൾ അവൻ ധാരാളം മുഖങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നു. ഉണർവിനും ഉറക്കത്തിനുമിടക്കുള്ള മുഖം അവന്റെ സ്ഥായിയായ ഭാവമല്ല. പെണ്ണിനെ കുറിച്ച് എഴുതിയ നാലു വരികൾ പ്രേമവും, ബന്ധവുമായികഴിഞ്ഞാൽ അവൾ വെറും ഉപകരണമായിപോകുമെന്നാണെന്നു ധരിക്കാം. ഉപയോഗിക്കാനുള്ള ഒരു ഉപകരണം. വെപ്പാട്ടിയിലും വാക്കുകൾ കൊണ്ട് ഒരു ജാലവിദ്യ കാണിക്കുന്നുണ്ട്.

കവിയുടെ നഷ്ടപ്പെട്ട താക്കോലുകൾ കണ്ടെത്താനുള്ള എന്റെ ഒരു ശ്രമം മാത്രമാണിത്. അതേസമയം അറുപത്തിയേഴ് കവിതകൾ മുഴുവനും നിരൂപണ വിധേയമാക്കുന്നില്ല, അതു ഒരു ലേഖനപരിധിയിൽ ഒതുക്കാൻ സാധ്യവുമല്ല. എങ്കിലും അവയിലെ ആശയങ്ങളെ പൊതുവായി പരാമർശിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. . കവിയുടെ മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിച്ച് ഈ സമാഹാരത്തിലെ ചില കവിതകളെ ഈ ലേഖകൻ ഇങ്ങനെ തരം തിരിക്കുന്നു. ഗ്രഹാതുരത്വം/ശുദ്ധനർമ്മം - നഗരപർവ്വം, ക്രിസ്താനുകരണം, നിരൂപണം സമാധാനകാലം. സംഗീതം - സംഗീതമപി , കാൽപനിക സ്വപ്നം - ചിതറിയ സ്വപ്നങ്ങൾ, ആലത്തൂർ കാക്ക, തിരുപ്പിറവി, ഭാഷാപൊരുൾ- ഭാഷപാനം, കവിതയൊരു കവിയും, ശാന്തബോധം - സമയമേ, ബ്രോഡ് വെയിലെ എയ്ഡ്സ് രോഗി.

മേജിക്കൽ റിയലിസം പല കവിതകളിലും പൂർണ്ണമായും ഭാഗിഗമായും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാധാരണ സംഭവങ്ങളുടെ വിവരണങ്ങൾക്കിടയിൽ എഴുത്തുകാർ അവരുടെ മനസ്സിൽ അപ്പോൾ പ്രതിഫലിക്കുന്ന വിചാരങ്ങൾക്ക് രൂപം കൊടുക്കുന്നു. അത്തരം വിചാരങ്ങൾ സാധാരണതയിലേക്ക് അസാധാരണമായി നൂഴ്ത്തൽ കയറുന്ന കൺകെട്ടു വിദ്യകളാണു. യഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്ക് ഒരു മാന്ത്രിക

സ്പർശനം കൊടുത്തുകൊണ്ട് എഴുത്തുകാരന്റെ ഭാവന ചിറകുവിരിക്കുന്നത് കണ്ടു വായനക്കാർ അതുഭൂതപ്പെട്ടുപോകും. നമ്മൾ കണ്ണു കൊണ്ട് കാണുകയും കാതു കൊണ്ടു കേൾക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഡോക്ടർ കുഞ്ഞാപ്പവിന്റെ ഒരു കഥാപാത്രത്തിനു കാതു കൊണ്ടു കാണുകയും കണ്ണുകൊണ്ടു കേൾക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടി വരുന്നുണ്ട്. അത് ഒരാളിൽ കുറ്റം ചുമത്താൻ കണ്ടു പിടിക്കുന്ന അസംവന്ധ ന്യായമായിരിക്കാം. ഒരു സാധാരണ സംഭവമായി അതു വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ നിരപരാധിയാണെന്നറിഞ്ഞിട്ടും ഒരു മനുഷ്യൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനു കണ്ടു പിടിക്കുന്ന കാരണങ്ങൾ എത്രയോ വിചിത്രമെന്നു നമ്മൾ കാണുന്നു. അതേപോലെ ഉപദേശികൾ സുവിശേഷം പറയുന്നതും അതു ശ്രദ്ധിക്കാതെ മനുഷ്യർ അവരുടെ ഇന്ദ്രിയാനുഭൂതിയിൽ ഏർപ്പെട്ടു ഈ ലോകത്തിലെ സുഖങ്ങൾ നുകരുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഉപദേശിയും സംഘവും പ്രചരിപ്പിച്ച ദൈവവചനങ്ങൾ നാഗരസഭ വെറും ചവറാക്കി അടിച്ച് വാരി കളയുന്നു എന്നു പറയുമ്പോൾ നാഗരികരുടെ ശുചീകരണത്തിനു മുന്നിൽ മത സംഹിതകൾ ചവറായി തൂത്തുവാരിപോകുന്നു എന്നും ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിൽ ഭൗതികതയുടെ പുറകെയാണു ജനം എന്നും വായനക്കാർ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഇവിടെ ഒരു പുലർകാല വേളയിൽ നഗർമധ്യത്തിൽ വചനങ്ങൾ മാറിപോകുന്നു, ആകാശവും ഭൂമിയും മാറുന്നില്ല. അതേപോലെ പഴമ വർക്കിയെ എല്ലാവർക്കും പരിചയ്കമുണ്ട്. ചെയ്യുന്ന ജോലി ചിലർക്കെല്ലാം ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാകയും അത് അവരെ സ്വാധീനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. വർക്കി കയ്യിൽ കിട്ടുന്ന കടലസ്സുകൾ വായിച്ച് അറിവു നേടിയെന്നു കുളത്തിലെ തവളയെപോലെ ചിന്തിക്കുന്നു തന്റെ അറിവുകൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ വർക്കിയെ ഞെട്ടിച്ചുകൊണ്ട് അറിവിന്റെ മാനങ്ങൾ വളർന്ന് വലുതാവുന്നത് നോക്കി വർക്കി അന്തം വിടുന്നു.

വാക്കുകളെകൊണ്ട് നിർമ്മിക്കുന്ന ഒരു വാഹനമാണ് കവിത എന്ന് വില്യം കാർലോസ് വില്യംസ് പറയുമ്പോൾ വാഹനത്തിന്റെ മോടിയിലും യന്ത്രങ്ങളിലും ചില സാങ്കേതിക പുരോഗതി നടത്തുകയാണു ഡോക്ടർ കുഞ്ഞാപ്പ. പച്ചയായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ നിറമില്ലായ്മ എന്നു കവികൾ പറയുമ്പോൾ പച്ചയും നിറമില്ലായ്മയും തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തക്കേടാണു സാധാരണ വായനക്കാർ കാണുന്നത്. എന്നാൽ ഒരു നിരൂപണ കണ്ണിലൂടെ നോക്കുമ്പോൾ അതിലെ പൊരുത്തം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുന്നു. മേജിക്കൽ റിയലിസം ലാറ്റിനമേരിക്കകാരുടെ കണ്ടു പിടിത്തമാണെന്നു അവർ അവകാശപ്പെടുന്നു. ലോകത്തിന്റെ പത്തു ക്ലാസ്സിക് ക്രൂതികളിൽ ഒന്നായ ഡോൺ ക്യൂഹോട്ടയിൽപോലും (Don Quixote) മേജിക്കൽ റിയലിസം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. എങ്കിൽ പിന്നെ ഭാരതീയ പുരാണങ്ങളിലും ഇതിഹാസങ്ങളിലും ഇതുണ്ടായിരുന്നു എന്നു പരിശോധിക്കുമ്പോൾ കാണാം. അപ്പോൾ ഭാരതത്തിൽ നിന്നും വന്ന ഡോക്ടർ കുഞ്ഞാപ്പവും അതിവിദഗ്ദ്ധമായി ഈ രീതി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ അത്ഭുതമില്ല. ഡോക്ടർ കുഞ്ഞാപ്പവിന്റെ കവിതകളിലെ പ്രതിമാനങ്ങൾ സാധാരണ ജീവിതത്തിൽ നമ്മൾ കാണുന്നവയാണെങ്കിലും സ്വപ്നങ്ങളിൽ നിന്നോ ഉപബോധമനസ്സിൽ നിന്നോ ബോധമനസ്സിന്റെ അറിവോടെ രൂപപ്പെടുത്തിയ പോലെ അവയിൽ ഒരു മാന്ത്രിക സ്വാധീനമുള്ളതായി അനുഭവപ്പെടാം. കലയുടെ

സ്പർശനം കൊണ്ട് അവ കൂടുതൽ ഹൃദയഹാരികളാകുന്നു. കുഞ്ഞി കയ്യിൽ പഠിച്ചെടുത്ത പുൽകൊടികളുമായി ഒരു ബാലിക അമേരിക്കൻ കവി വാൾട്ട് വിറ്റ്മാനോട് ചോദിക്കുന്നു. ” ഇതെന്താണെന്ന്? സാധാരണ മനുഷ്യൻ ”പുല്ലു“ എന്നു പറഞ്ഞ് അവസാനിപ്പിക്കുന്ന രംഗം ആ കവി എങ്ങനെ പകർത്തുന്നു എന്നു നോക്കുക. അഭിലാഷങ്ങളുടെ ഹരിത സമൃദ്ധിയിൽ നെയ്തെടുത്ത എന്റെ പ്രകൃതിയുടെ പതാകയോ,അതോ ദൈവത്തിന്റെ തൂവ്വലയോ, സുഗന്ധവും സ്മൃതിയുമുള്ള ഒരുപഹാരം കലപ്പന ചെയ്ത് മാനത്ത് നിന്നും വീഴ്ത്തിയതോ, അങ്ങനെ പോകുന്ന പുല്ലിനെപ്പറ്റിയുള്ള കവിയുടെ ചിന്തകൾ. അപ്പന്റെ കൈ പിടിച്ച് നടന്നപ്പോഴും വളർന്നപ്പോളുണ്ടായ ഏകാന്ത യാത്രയിലും ഡോക്ടർ കുഞ്ഞാപ്പുവും വളരെ നിസ്സാരവും, സാധാരണവുമെന്നു വായനക്കാരനു തോന്നുന്ന പല കാഴ്ചകളും കാണുന്നുണ്ട്. കിറുക്കാനാശാരിയും, വെള്ളരോമാവ്രുതമാം ശരീരമുള്ള പട്ടിയും, മക്കൾ സഹോദരരും അങ്ങനെ കവിതയിൽ കയറി വരുന്നു.

ആധുനികത എന്ന പേരിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന മിക്ക കവിതകളും മസ്തിഷ്ക വ്യായാമം കൊണ്ട് സിസ്റ്റേറിയൻ ചെയ്തെടുക്കുന്ന ജാരസന്തതികളാണു. അവ വായനക്കാരന്റെ മുന്നിൽ ചോദ്യ ചിഹ്നം പോലെ നിൽക്കുന്നു. ഡോക്ടർ കുഞ്ഞാപ്പുവിന്റെ കവിതകൾ ആധുനികതയുടെ പരിവേഷം കൈകൊള്ളുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക തലം പൂണ്ട് നിൽക്കുന്നു. കാരണം വാൾട്ട് വിറ്റ്മാന്റെ കവിത പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയ ഡോക്ടർ കുഞ്ഞാപ്പുവിനും അതു തന്നെയാണു പറയാനുള്ളത് എന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ സമാഹാരത്തിലെ കവിതകൾ നമ്മോട് പറയുന്നു. : ഹേ വായനക്കാരാ... എന്നുള്ളിലെന്നപോൽ ജീവൻ ത്രസിക്കും, അഭിമാനം സ്ഫുരിക്കും, സ്നേഹം ചൊരിയും ഹൃദയം നിനക്കെങ്കിൽ കുത്തിക്കുറിക്കും ഞാൻ വിടരും മന്ത്രാക്ഷരങ്ങൾ.

അമേരിക്കൻ മലയാള സാഹിത്യ സംഘടനകൾ മലയാളത്തിലെ ആധുനിക കവിതകളെ കുറിച്ച് “അക്ഷരത്താഴിന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ട ചാവികൾ” എന്നു ഈ ലേഖകൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഡോക്ടർ കുഞ്ഞാപ്പു കവിതാരംഗത്ത് ഒരു നവാഗതനല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറെ കവിതകൾ മുമ്പും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഡോക്ടർ കുഞ്ഞാപ്പുവിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുടർന്നുള്ള കവിതായത്നങ്ങൾക്കും വിജയാശംസകൾ നേർന്നുകൊണ്ട്,

പുസ്തകത്തിന്റെ കോപ്പികൾക്ക് ഡോക്ടർ കുഞ്ഞാപ്പുവുമായി ബന്ധപ്പെടാവുന്നതാണു. ഫോൺ ÷ 917-710-6049/ഇ-മെയിൽ: ProfessorKunjappu@gmail.com. അല്ലെങ്കിൽ ആമസോൺ ഡോക് കോമിൽ പോയി താഴെ കാണുന്ന ലിങ്കിൽ നിന്നും ഓർഡർ ചെയ്യാവുന്നതാണു.

http://www.amazon.com/Lost-Keys-Lock-Words-Malayalam/dp/1490571035/ref=sr_1_6?s=books&ie=UTF8&qid=1447259475&sr=1-6&keywords=joy+kunjappu
July 20, 2012 /New York/ ശുഭം